

Inhoud

Over de schrijfters	10
Over deze bijbelstudie	11
Inleiding	17
WEEK 1 GODS DRIEHOEKSCOMPOSITIE	21
Dag 1 Er waren eens twee steden	22
<i>Over bijbellezen</i>	30
Dag 2 Dit is de meester	33
Dag 3 Waar was hij toen	40
Dag 4 Rechtstreeks naar stad nummer 3	46
<i>Theologie: een gezamenlijke strijd</i>	51
Dag 5 Een nieuwe zoon en een besnijdenis	56
WEEK 2 DOEL EN GENADE	66
Dag 1 Een goed geweten	67
<i>Timotheüs, de Korinthiërs en Paulus' levensstijl in Christus</i>	75
Dag 2 Ik herinner mij	79
Dag 3 Zijn eigen	86
Dag 4 Want ik weet wie	93
<i>Niemand mag hem minachten</i>	101
Dag 5 Verloren en gevonden	105
WEEK 3 GESTERKT IN DE GENADE	114
Dag 1 Afleidingen	115
<i>Wij geloven</i>	122
Dag 2 Het ongebonden Woord van God	126
Dag 3 Gods goedkeuring	133
Dag 4 Iedereen	141
<i>Paulus' gebruik van tradities</i>	148

Dag 5 Verstrikt	152
WEEK 4 MOEILIJKE TIJDEN, MOEILIJKE MENSEN	160
Dag 1 In de laatste dagen	161
<i>Handen opleggen, deel 1</i>	167
Dag 2 Verval van karakter	170
Dag 3 Eigenzinnige vrouwen	179
Dag 4 Jij daarentegen	186
<i>Handen opleggen, deel 2</i>	193
Dag 5 Door God ingegeven	197
WEEK 5 VERVUL JE TAAK	205
Dag 1 Erg ongelegen	206
<i>Dingen waar ik over nadenk, deel 1</i>	213
Dag 2 Een streling voor het gehoor	217
Dag 3 Tot de laatste druppel	225
Dag 4 Een stel reizigers	232
<i>Dingen waar ik over nadenk, deel 2</i>	240
Dag 5 Maar de Heere	243
Epiloog met laatste opdracht	252
Tips voor het memoriseren van 2 Timotheüs	254
Eindnoten	259
Landkaart	266
Invulpagina's met antwoorden	269

Inleiding

Beste reisgenoot,

Een paar maanden geleden, tijdens een vlucht naar Miami, haalde ik een paar dunne mappen uit mijn aktetas waarin wat brieven zaten die een doorsnee vormden van alle brieven die me de weken daarvoor gestuurd waren. Ik heb diverse medewerkers die verantwoordelijk zijn voor de correspondentie van onze organisatie, maar zij houden mij op de hoogte zodat ik verbonden blijf met de mensen die ik graag wil dienen. Als ik van hen vervreemd zou raken, zou dat het einde van mijn bediening betekenen. Zoals de meeste mensen bloei ik op door levendige relaties en verbondenheid met anderen, maar voor een fulltime schrijver is het een beroepsrisico dat je veel tijd in je eentje doorbrengt. Een simpele brief kan dan fungeren als een lange arm die een eenzame enthousiasteling als ik weer met beide benen op de grond plaatst.

In dit geval kwam ik niet op de grond terecht, maar vloog ik op 10 kilometer hoogte in een zilverkleurige koker door de lucht. Al gauw raakte ik helemaal verdiept in alle verhalen van de briefschrijfsters en onder de indruk van alle manieren waarop Jezus zijn persoonlijke stempel had gezet op alle flarden van hun levensverhalen. Toen ik onderaan de stapel kwam, drong er ineens iets tot me door. Ik bedacht me dat er in heel veel brieven een leeftijd vermeld werd.

Op mijn uitgeklapte tafeltje sorteerde ik de brieven op leeftijd en begon bijna te huilen.

Elsie was 82. Ze was al 69 jaar betrokken bij het kinderwerk van haar gemeente. Kun je je voorstellen dat iemand zich zo trouw inzet?

Ze schreef hoeveel ze van bijbelstudie hield en dat ze nog zoveel te leren had. Dat gevoel ken ik. Angelee was bijna 40. Op die gewijde bladzijden van de Bijbel had ze tot haar verrassing Jezus ontmoet, en ze was ontzettend veel van Hem gaan houden. Courtney was 32. Ze had al in de brugklas haar hart aan Jezus gegeven en besloten Hem te dienen en zijn liefde aan haar familieleden te laten zien. Die belofte had ze gehouden, ook toen haar moeder overleed toen Courtney nog maar 14 was. Ze schreef me dat ze binnenkort haar doctoraal in hermeneutiek zou afronden.

Wednesday was 21. Ze was al een poos christen maar had nooit iets ergs meegemaakt tot haar jongere broer twee weken geleden overleed door een auto-ongeluk. God hielp haar erdoorheen. Dat wilde ze me laten weten. Olivia was 15. Ze had onlangs de eerste prijs gewonnen in een schoonheidswedstrijd. Ze had de juiste houding en haar integriteit kunnen bewaren door haar mooie hoofdje op het boek Esther gericht te houden. Sarah was 13. Ze streed elke dag met twijfels in alle soorten en maten en had het boek *God op zijn Woord vertrouwen* gekocht. Uit haar jonge handschrift sprak een getuigenis over hoe God haar geloof levend gemaakt had; het raakte me diep.

Andere briefschrijvers benoemden niet hoe oud ze waren, maar uit de omschrijving van hun levenssituatie kon ik hun leeftijd wel afleiden. Josh was al zestien jaar voorganger geweest. Het afgelopen jaar had zijn vrouw hem zijn hartverscheurende overspel vergeven. Nu werd hun leven steek voor steek weer samengeweven. Chris had meegemaakt hoe God zijn jonge vrouw na een periode van ernstige depressie weer terugbracht in het land der levenden.

Hun achtergronden, omstandigheden, moeiten en schrijfstijl verschilden sterk van elkaar. Maar alle brieven hadden, zonder enige uitzondering, drie dingen met elkaar gemeen: Jezus. De Bijbel. Verandering.

Mijn hart gaat sneller kloppen, omdat mijn geloof dat die drie enorm met elkaar verbonden zijn, elke dag groeit. Dat is mijn passie. Daarom blijf ik steeds stevig achter mijn bureau zitten in een poging bijbelstudies te schrijven, al is het leven nog zo weerbarstig. Daarom heb ik het lef om tegen ieder die het wil horen te zeggen: 'Wie je ook

bent, waar je ook geweest bent, of wat er ook om je aandacht vraagt, doe al het mogelijke om dicht bij Jezus te zijn en de Bijbel te bestuderen.'

Omdat de woorden van Christus geest en leven zijn.

Omdat Gods Woord zal doen wat Hem behaagt.

Omdat de heilige Geest de Bijbel in elk leven tot leven kan wekken.

Omdat mensen die de Bijbel tot diep in hun hart laten doordringen, veranderd worden.

Omdat niets ons denken zo kan vernieuwen als de Geest van Christus die door het Woord van God heen aan het werk is.

Omdat God jouw naam al kon noemen voordat Hij 'er zij licht' sprak.

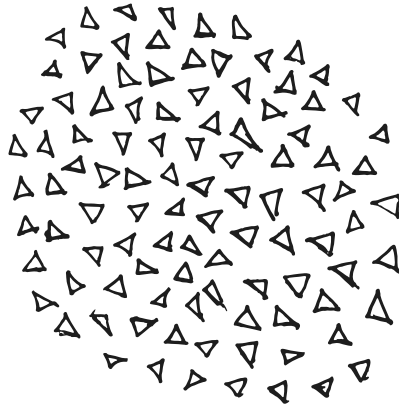
Omdat God een plan voor jou heeft en je dat niet wilt missen.

Omdat jij belangrijk bent op deze planeet.

En omdat God, in deze periode van ons leven, deze bijbelstudie voor ons in petto had. Welkom, lieve zus. Omdat Jezus almachtig, wonderbaarlijk en barmhartig is, zullen wij allebei veranderd zijn als we bij de laatste bladzijde aankomen.

Week 1

Gods driehoekscompositie

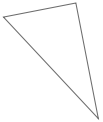
Dag 1 Er waren eens twee steden

DE PAREL VOOR VANDAAG

De tijd (...) werd vervuld ...

Lukas 1:57

Ongelijkzijdige driehoek: een driehoek waarvan alle drie zijden ongelijk zijn.

Het precieze jaar was ergens omtrent 30 n.Chr., met misschien wel een marge tot rond 33 n.Chr. Het is nogal gênant om de vage term ergens omtrent te gebruiken voor historische gebeurtenissen met eeuwigheidswaarde, maar zolang we hier op aarde zijn moeten we ons soms daarmee behelpen. Onze reis begint ermee dat we een cirkeltje om dat jaartal proberen te zetten en dat gaan plaatsen binnen een ongelijkzijdige driehoek die drie heel verschillende steden en drie heel verschillende levens met elkaar verbindt. Als we een plaats en

een gezicht aan een bepaalde tijd kunnen geven, komt de geschiedenis op een bijzondere manier tot leven. Dat is onze eerste opdracht.

Allereerst Jeruzalem. Zet op de kaart in de kantlijn een cirkeltje om Jeruzalem.

Het is halfdrie 's middags precies halverwege de maand Nisan (op onze kalender maart-april). De mensenmassa heeft zich langzamerhand verspreid. Op een na

waren degenen die Hem het dierbaarst waren meteen al gevlucht, voornamelijk uit angst dat ze ook gepakt zouden worden, puur omdat ze bij Hem hoorden. Sommige toeschouwers waren lusteloos weggeslenterd. Het duurt heel lang om iemand zo te zien sterven. Misschien waren anderen het tafereel haastig ontvlucht omdat ze bang werden vanwege de onheilspellende duisternis waarin de heilige stad die middag gehuld werd. In een snelle opeenvolging van onthutsende gebeurtenissen was hun meester, leraar en wonderdoener gearresteerd, berecht, bespot, gezeseld, bespuwd en zo wreed geslagen dat Hij bijna onherkenbaar was. Ze hadden Hem aan een kruis genageld en lieten Hem daar zes hele uren hangen totdat Hij zijn laatste adem uitblies.

En Hij had het laten gebeuren. Hij had Zichzelf eraan overgegeven. Jarenlang was Hij zijn haters te snel af geweest. Hij was dwars door een menigte mensen heen gelopen en ontsnapt. Waarom had Hij dat deze keer niet gedaan? Hij wist dat Hij verraden zou worden, dat had Hij die donderdagavond bij het pesachmaal al gezegd. En toch ging Hij precies naar de plek waar zijn verrader Hem zou weten te vinden. Alsof Hij het zo gepland had. Alsof Hij het met opzet gedaan had. De kus des doods op de wang van de Zoon van God. Tegen de tijd dat de zon onderging over het warme Jeruzalem, lag zijn lichaam steenkoud in een uitgehouwen graftombe, verzegeld met een steen.

De tweede plek, Tarsus. Zet nu op het kaartje op de vorige bladzijde een cirkel om Tarsus en trek dan een streep tussen Tarsus en Jeruzalem.

Ruim 560 kilometer ten noorden van Jeruzalem verzamelden de Joden die geen pelgrimsreis gemaakt hadden, zich tegen zonsondergang voor de speciale sabbat van de pesachweek. Zij waren de Joden in de Diaspora die eeuwen eerder door buitenlandse overwinnaars en veroveraars ver van hun vaderland verdreven waren. De grond waarin dit Joodse zaad zich geworteld had, was niet slecht geweest. De Joden die zich daar rond hun sabbatsmaal verzameld hadden, waren stadsmensen. Deze prachtige stad in de Romeinse provincie Cilicië was ontsproten uit de vruchtbare velden aan de monding van de rivier Cydnus, waar Alexander de Grote ooit gebed had. Het koude water van de rivier ontsprong in de met sneeuw bedekte toppen van

het Taurusgebergte en stroomde zo'n 20 kilometer verder naar het zuiden in de Middellandse Zee. Heuvels, velden, een rivier en een zee: haar locatie op de kaart van Klein-Azië duidde erop dat het een geweldige plek was om handel te drijven. Tarsus was de gevierde ontmoetingsplek van Cleopatra en Marcus Antonius, en was rond 30 n.Chr. een plek van dichters en filosofen. In deze stad was kennis de trofee die werd bejubeld door het publiek en hoog werd opgeheven door de winnaars van de concurrentiestrijd in het onderwijs. Hierin overtrof Tarsus, volgens de oude Griekse geograaf Strabo, zowel Athene als Alexandrië.¹

De voetstappen van de inwoners van Tarsus werden gezet in wat wel 'het hart van de Grieks-Romeinse wereld' genoemd wordt.² Stadaarensbijstilen laat het goed tot je doordringen. Deze Joden waren tweetalig, Hebreeuws qua afkomst, verbond en gedrag, aangepast aan de Griekse en Romeinse cultuur. Op het gevaar af dit punt te sterk te onderstrepen: ze waren Joods qua afkomst en godsdienst, Grieks qua voertaal, Romeins qua gezag en, voor enkelingen, qua burgerschap.

Een opmerkelijke jongeman, die in het betreffende tijdperk ongeveer 26 jaar oud was, kende die stad op zijn duimpje. Maar vergis je niet, hij zou zijn handen bij thuiskomst meteen gewassen hebben om zichzelf te zuiveren van de onvermijdelijke heidense onreinheid. Omdat hij geboren en getogen was op de vruchtbare grond van Tarsus, was hij ongetwijfeld bekend met zowel de rivier de Cydnus als de Middellandse Zee. Als kind was hij klein geweest, maar heel slim, en hij was niet afkomstig uit de eerste de beste familie in de Joodse wijk van de stad. Zijn vader was een Farizeeër, en de vader van zijn vader hoogstwaarschijnlijk ook.

In deze eerste week wordt zowel de naam Saulus als de naam Paulus voor de apostel gebruikt.

Saulus was zijn Hebreeuwse naam en Paulus was zijn Romeinse naam.

De eerste keer dat de Romeinse naam genoemd wordt is in Handelingen 13:9, bij het begin van Paulus' werk onder de heidenen.

Farizeeër. Waar denk je aan als je dat woord hoort?

.....

.....

'Het woord "Farizeeër" betekent "afgescheidene". Misschien geeft dat aan dat ze zichzelf afscheidden van de massa of dat ze zichzelf afzonderden voor de studie en uitleg van de wet. (...) Blijkbaar waren zij er verantwoordelijk voor dat het Judaïsme veranderde van een religie

van offers in een van wetten.’³ Laat die zin even op je inwerken. In tegenstelling tot de Sadduceeën gingen ze sterk in tegen scepticisme. ‘Ze aanvaardden heel het “Oude Testament” als gezaghebbend. Ze onderstreepten de realiteit van engelen en demonen. Ze hadden een sterk geloof in het leven na de dood en de opstanding van het lichaam.’⁴

De Farizeeën ‘hadden een neiging tot politiek conservatisme en religieus liberalisme. Ze hadden de mondelinge overlevering ontwikkeld als een “hek om de Thora”, en die omvatte gedetailleerde verklaringen, toepassingen en uiteenzettingen van de geschreven Schrift om mensen in staat te stellen die correct te gehoorzamen.’⁵ De weg tot God bestond voor Farizeeën uit gehoorzaamheid aan de wet en toch waren zij ‘de progressieven van hun tijd, die bereid waren nieuwe ideeën aan te nemen en de wet aan te passen aan nieuwe situaties.’⁶

Deze inzichten geven kleur aan het huis waar de jongeman over wie het hier gaat opgevoed is. Toen zijn vader hem Saul noemde (naar het Hebreeuwse *Sha’uwl*, wat betekent ‘naar gevraagd’⁷) zullen weinig mensen zich afgevraagd hebben waarom. Saul was de grote, lichtende naam uit de kleine voorvaderlijke stam Benjamin. Hij was het eerste gekroonde hoofd van Israël, rond 1000 v.Chr. Dat het niet zo goed met hem afgelopen was, vond men niet zo belangrijk. Deze Hebreeuwse naam was een eretitel voor deze veelbelovende stadsjongen, een geboren inwoner van Tarsus. Zijn Grieks-Romeinse naam was Paulos, wat ‘klein’ betekent. Die aanduiding zou later in zijn leven een grote betekenis hebben, maar in de tijd dat hij als jongen door de straten van Tarsus liep, betekende dat voor hem hoogstwaarschijnlijk niet meer dan een opmerking over zijn lengte.

Joden in Tarsus
waren Joods
qua afkomst en
godsdienst, Grieks
qua voertaal,
Romeins qua
gezag en, voor
enkelingen, qua
burgerschap.

‘De vroegste beschrijving die we van Paulus’ uiterlijk hebben is afkomstig uit The Acts of Paul and Thecla (De Handelingen van Paulus en Thekla), een apocrief geschrift uit de tweede eeuw, waarin de apostel omschreven wordt als “een man van geringe lengte, met een kaal hoofd en kromme benen, in goede lichamelijke gesteldheid, met wenkbrauwen die elkaar raken en enigszins een haakneus, heel vriendelijk; want soms leek hij een man, en soms had hij het gezicht van een engel”. Hoewel dit jaren na zijn dood geschreven is,

is het heel goed mogelijk dat deze woorden gebaseerd zijn op een waarheidsgetrouwe overlevering van hoe Paulus er in werkelijkheid uitzag.⁸

Hoe stel jij je Paulus voor, naar wat je over hem weet uit Handelingen en zijn brieven?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Volgens de vroegste beschrijving van Saulus' uiterlijk, was hij 'een man van geringe lengte', maar in de geschiedenis van het Nieuwe Testament zou hij oprijzen als een enorme eikenboom en bij liefhebbers van de Bijbel bekend worden als de apostel Paulus. Voordat we omhoogkijken naar de enorme takken van die eikenboom, gaan we eerst omlaagkijken, naar zijn indrukwekkende wortels.

Kijk even naar de onderstaande twee plaatjes. De wieg symboliseert Saulus' geboorte en kindertijd (naar schatting rond 4 n.Chr.). Het tweede plaatje stelt hem voor als volwassen jongeman, waarschijnlijk halverwege of achter in de twintig, rond de tijd van Jezus' kruisiging (ca. 30-33 n.Chr.).

Zoek de tekstverwijzingen onder de plaatjes op en noteer alle biografische gegevens over Saulus vóór de tijd dat Jezus gekruisigd werd. Noteer elk gegeven onder dat plaatje waar het volgens jou chronologisch gezien het beste past. Met andere woorden, kies of je een gegeven onder Saulus' geboorte/kindertijd plaatst (bijv. de stad waar hij geboren is) of onder Saulus als jongvolwassene. Zet een streep onder alle gegevens die als feit in de Bijbel staan. Laat voldoende ruimte tussen beide plaatjes voor toevoegingen die je aan het eind van deze les zult maken.

Filippenzen 3:4-5, Galaten 1:14, Handelingen 21:39, Handelingen 22:2-3, Handelingen 22:27, Handelingen 23:6 en Handelingen 26:5.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Kijk eens goed naar het biografische overzicht dat je net op basis van de Bijbel gemaakt hebt. Zijn daar gegevens bij die vrij duidelijk aangeven hoe Saulus geweest kan zijn?

.....

.....

.....

Bijvoorbeeld: Ik heb in mijn jeugd twaalf jaar lang een beugel gedragen. Uit dat ene biografische feitje zou je terecht kunnen afleiden dat mijn tanden schots en scheef stonden. Maar als je daaruit vervolgens de conclusie zou trekken dat ik een gigantische overbeet geërfd had, zou je je vergissen. In werkelijkheid ben ik namelijk toen ik vijf was en op volle snelheid naar mijn broer rende, gestruikeld en met mijn gezicht tegen een salontafel gevallen.

Wanneer je redelijke conclusies trekt uit feitelijke informatie kun je in een dergelijke karakterstudie een beetje huid om een skelet trekken. En net zo kunnen aannemelijke theorieën wat spieren tussen die huid en de beenderen vormen, om dat historische lichaam een beetje tot leven te wekken. Dat zijn twee bruikbare methoden als je je ergens in verdiept, zolang je de uitkomsten ervan maar in het juiste perspectief houdt en ze niet verwart met feiten.

Bekijk met het bovenstaande in je achterhoofd, of er in jouw overzicht van Saulus gegevens staan waaruit je met een redelijke

'Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één! Daarom zult u de HEERE, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht. Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. U moet ze als een teken op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn. U moet ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven.' (Deut. 6:4-9)

zekerheid conclusies zou kunnen trekken. Als dat zo is, teken dan een stippelijntje vanaf dat gegeven naar een lege plek in de kantlijn en noteer daar die mogelijke conclusie, met een vraagteken erachter. Dat stippelijntje en het vraagteken geven het verschil aan tussen een theoretische mogelijkheid en de onderstreepte feiten die je eerder als bijbels genoteerd hebt.

Klaar? Goed zo! Zoek nu Handelingen 22:2-3 weer op en lees het nog een keer door. Is de verwijzing naar 'deze stad' in vers 3 je opgevallen? Ga met je vinger terug naar Handelingen 21:17 om te zien welke stad hij hiermee bedoelde. Daarmee worden de eerste twee steden in onze driehoek stevig met elkaar verbonden. Daar, in die heilige stad, 570 kilometer ten zuiden van Tarsus, kwam Saulus goed op gang.

Laten we eens nagaan welke weg hij afgelegd heeft voordat hij daar kwam. Stel je het volgende voor, op basis van gebruikelijke Joodse praktijken in een orthodox gezin in de eerste eeuw: op een leeftijd waarop de meesten onder ons nog niet eens naar een peuterklasje zouden gaan, kon Saulus waarschijnlijk Deuteronomium 6:4-9 al opzeggen. Door steeds de *Shema* te herhalen, herinnerden de Joden zichzelf aan het voornaamste doel van Gods uitverkoren volk: onderwijs in de woorden en wegen van *HaShem*, Degene die zij aanduiden met 'de Naam'. Als klein jongetje zal Saulus al gauw begonnen zijn met het uit zijn hoofd leren van de Psalmen 113-118. Tegen de tijd dat hij vijf was, zal hij begonnen zijn de Bijbel te lezen. Op zijn zesde kreeg hij al les van een rabbi uit Tarsus. Op zijn tiende werd hij in een klaslokaal ondergedompeld in de Mondelinge Wet. Als zoon van Israël was hij op zijn dertiende al meerderjarig en moest hij de 613 *mitswot*, geboden uit de Hebreeuwse Bijbel, kennen en naleven. Op zijn vijftiende was de jonge Saulus al volop in training om rabbi te worden.

Kijk nog eens naar je overzicht bij de twee plaatjes en zet bovenstaande gegevens in de ruimte tussen de wieg en de jongeman. Zet er geen streep onder, want ze staat niet letterlijk in de Bijbel. Maar ze zijn goed gedocumenteerd door kenners van de oude Joodse traditie, daarom hoeft je er geen vraagtekens bij te zetten.

Klaar? Prima. We zijn nu aangekomen bij het punt waarop de jonge Saulus naar Jeruzalem gaat. Hij is op een leeftijd tussen de dertien en de vijftien, is veel verder gevorderd in het Jodendom dan zijn leeftijdsgenoten en heeft zijn onderwijzers versted doen staan. Hij gaat nu studeren onder de bekendste rabbi van zijn tijd, Gamaliël. Daar gaan we morgen mee verder.

Aan onze eigen biografie wordt nog gewerkt. Bij elk hoofdstuk dat er aan ons leven wordt toegevoegd, worden eerdere paragrafen herschreven of gedeeltelijk aangepast.

Heb jij, nu je aan deze studie begint, het gevoel dat er paragrafen uit je levensverhaal herschreven of aangepast worden? Zo ja, in welk opzicht?

.....

.....

Ons verhaal is onlosmakelijk en vaak onzichtbaar verweven met ons DNA, waarbij we vaak niet kunnen onderscheiden wat wijzelf besloten hebben en wat voor ons besloten is. Wij zijn een heilig conflict tussen het natuurlijke en het bovennatuurlijke, waarbij de vonken ervanaf vliegen. Wij zijn een wonderlijke optelling van genetica, relaties, ervaringen, omstandigheden, leeftijd, opleiding, aanleg en persoonlijkheid. Wij zijn stof en geest handgemaakt door een Schepper, alleen door Hem volledig gekend en begrepen.

Wij zijn een heilig conflict tussen het natuurlijke en het bovennatuurlijke, waarbij de vonken ervanaf vliegen.

Dat gold ook voor de mannen en vrouwen uit de Bijbel. Laten we de heilige Geest vragen hen voor ons tot levende mensen te maken. Laten we ervoor waken dat we ingewikkeld over onszelf denken terwijl we karikaturen maken van de mensen uit de Bijbel. Dat proces begint voor ons nu met een jongeman genaamd Saulus, die al voordat hij het licht gezien had, de knapste van de klas was. Fijn dat je meedoet.

Geef voor je vandaag afsluit aan wat jou op deze bladzijde gebracht heeft.